

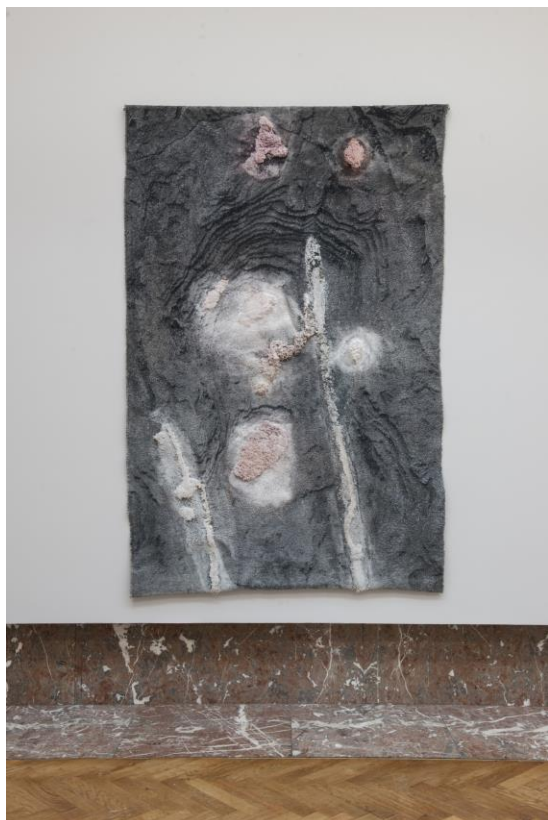

Otobong Nkanga wint de BelgianArtPrize 2017

De belangrijkste onderscheiding voor hedendaagse kunst in België sinds 1950 gaat dit jaar naar Otobong Nkanga. Ze wist de internationale jury te overtuigen met haar delicaat werk rond transformatieprocessen, een reflectie op de veranderingen die de maatschappij doormaakt.

Naast de BelgianArtPrize in Brussel is het werk van Otobong Nkanga momenteel ook te zien tijdens Contour in Mechelen en Documenta 15 in Kassel en Athene.

Maarten Vanden Eynde kreeg de meeste stemmen van het publiek en wint daarmee de ING Public Prize.

Otobong Nkanga, *Steel to Rust - Slow Growth*, 2017, Installation view © Philippe De Gobert

Maarten Vanden Eynde, *The Gadget*, 2017, Installation view © Philippe De Gobert

Tijdens de **officiële prijsuitreiking** op 19 april in het Paleis voor Schone Kunsten werd **Otobong Nkanga** bekendgemaakt als de winnaar van de BelgianArtPrize 2017. De tweejaarlijkse prijs wil een **toonaangevende mid-career kunstenaar uit België** aanmoedigen in de uitbouw van diens internationale artistieke carrière. De prijs ligt daarbij in de lijn van andere Europese prijzen als de Turner Prize in het Verenigd Koninkrijk, de Prix Marcel Duchamp in Frankrijk en de Prix de Rome in Nederland.

De winnaar werd gekozen uit de **vier finalisten** (Edith Dekyndt, Simona Denicolai & Ivo Provoost, Otobong Nkanga en Maarten Vanden Eynde), geselecteerd door een internationale jury: **Beatrix Ruf** (directrice van het Stedelijk Museum Amsterdam), **Hans Ulrich Obrist** (artistiek directeur van de Serpentine Galleries in Londen) en **Dieter Roelstraete** (cocurator van Documenta 14), **Mimi Dusselier** (kunstverzamelaar en al 30 jaar begaan met de beeldende kunsten) en **Estelle Francès Lasserre** (directrice Fondation d'Entreprise Francès).

De **internationale jury** besloot om de BelgianArtPrize 2017 aan **Otobong Nkanga** toe te kennen. Als kunstenaar is Nkanga gevoelig aan de sociale en topografische veranderingen in haar omgeving. Ze observeert de inherente complexiteit ervan en belicht bronnen en grondstoffen, en hoe hun potentiële waarde afhangt van regionale en culturele parameters. De jury oordeelde dat Otobong Nkanga met haar installaties een vitale bijdrage levert aan het artistieke discours en de internationale kunstscene. De jury loofde ook de toewijding van de vier kunstenaars en de kwaliteit van hun uiteenlopende artistieke praktijk. De finalisten wisten zowel lokale als internationale cultuurgeschiedenissen te vertalen in sterke werken die getuigen van hun sociale en politieke betrokkenheid. Het poëtische en enigmatische karakter van elk kunstwerk reflecteert over de complexiteit en uitdagingen van de hedendaagse maatschappij.

Aan de BelgianArtPrize is een bedrag van **€ 25.000** gekoppeld, ter beschikking gesteld door **Roland Gillion Crowet**, voorzitter van de vzw **Jonge Belgische Schilderkunst-Contemporary Art**: "Sinds 1950 organiseert vzw De Jonge Belgische Schilderkunst, een groep kunstliefhebbers,-experten en verzamelaars, in samenwerking met het Paleis voor Schone Kunsten een tweejaarlijkse kunstprijz die jonge kunstenaars in België een platform biedt. De transformatie van deze historische prijs in de vernieuwde BelgianArtPrize past in een globale reflectie over de positie van de kunstprijz in nationale en internationale context. Door voortaan voluit in te zetten op kunstenaars die al een solide artistiek parcours hebben uitgebouwd, kunnen we vandaag vier kunstenaars uit België een belangrijk internationaal podium bieden. De BelgianArtPrize kan het traject van de kunstenaar ondersteunen, zowel in België als in het buitenland. Daarom schenken mijn vrouw en ik met plezier deze prijs als eerbetoon aan mijn schoonvader **Pierre Crowet**, kunstmecenas en medeoprichter van de vzw die hij voorzat van 1961 tot 1984. Ik had de eer om hem indertijd op te volgen en zet zijn mecenaatswerk met heel mijn hart verder door de winnaar van de BelgianArtPrize en de drie finalisten te ondersteunen."

Paul Dujardin, CEO en artistiek directeur van BOZAR – Paleis voor Schone Kunsten, voegt hier graag aan toe: "De BelgianArtPrize is en blijft een aanmoedigingsprijs, een vooruitblik veeleer dan een terugblik. De BelgianArtPrize wil een prijs zijn die – achteraf bezien – dingen in beweging heeft gezet. De prijs stimuleert de creatie van nieuwe kunstwerken. Met een tentoonstelling in het Paleis voor Schone Kunsten geven we de kunstenaars zichtbaarheid in een huis met een uitgesproken Europese culturele missie. We activeren het brede netwerk. De vzw en BOZAR delen dezelfde internationale ambitie en betrokkenheid naar de kunstenaars toe."

Naar aanleiding van de nominatie van de vier finalisten van de BelgianArtPrize verklaarde **Sophie Lauwers, Head of Exhibition van het Paleis voor Schone Kunsten/BOZAR**: "Edith Dekyndt, Simona Denicolai & Ivo Provoost, Maarten Vanden Eynde en Otobong Nkanga bieden een visie, een overzicht van wat in werkelijkheid ook een open Belgische scène is, die bepaalde functionele of institutionele grenzen doorbreekt, en dit vaak dankzij privé-initiatieven en een privé-dynamiek en dankzij de intelligentie van de actoren van de artistieke wereld. Terwijl ze allen hun sporen verdienen tijdens een indrukwekkend parcours, karakteriseert het profiel van deze kunstenaars zich vooral door de diversiteit van hun respectievelijke artistieke posities en onderstreept het hoezeer een consecratie door de BelgianArtPrize hen verder vooruit zou kunnen helpen. Ik ben trots hier en nu aanwezig te zijn aan de zijde van deze vier belangrijke en ondernemende kunstenaars, die de belangrijke plaats onderstrepen die België inneemt op de internationale scène van de hedendaagse kunst."

Tijdens de ceremonie werd ook de winnaar van de **ING Public Prize** bekendgemaakt. Bezoekers konden stemmen op hun favoriete kunstenaar. **Maarten Vanden Eynde** ontvang € 10.000 ter ondersteuning van zijn verdere artistieke carrière. **Patricia De Peuter, Hoofd van het ING Art Department**: "Het publiek heeft terecht de krachtige en duidelijke taal van Maarten Vanden Eynde verstaan. Maarten engageerde zich sinds jaren in een heel eigenzinnig onderzoeksterrein : hij is doordrongen van economische, maatschappelijke en historische processen die onze tijd verklaren en tegelijkertijd onze toekomst bepalen. Zijn grootste uitdaging is dat onderzoek visuele gestalte te geven. Zijn inzending voor BAP2017 in BOZAR is bijzonder overtuigend, niet alleen door het arbeidsintensieve werk, maar vooral door zijn grote "présence". Maarten's werk zet aan tot nadenken en inspireerde duidelijk het publiek om op hem te stemmen."

De werken zijn nog te bezoeken in het Paleis voor Schone Kunsten tot 28 mei.

Otobong Nkanga

Otobong Nkanga (1974, Kano, Nigeria) woont in Antwerpen. Otobong Nkanga's multidisciplinaire praktijk omvat tekenen, fotografie, installatiekunst, video en performances en focust op de onderlinge verbanden tussen omgeving, architectuur en geschiedenis. Bezorgdheden over land, natuurlijke grondstoffen en architectuur, de waarde die ermee verbonden is en de dynamische staat van de herinnering worden in haar kunst met elkaar vervlochten. Deze overwegend politieke onderwerpen zijn opgenomen in poëtische combinaties van autobiografische en collectieve verhalen, herinneringen en concepten.

Voor de BelgianArtPrize verkent Otobong Nkanga de noties van corrosie, oxidatie en contaminatie. Met drie textielwerken en een stalen sculptuur, bestudeert ze de transformatieprocessen van materialen. Zo experimenteert ze met de kristallisatie van textiel (*Steel to Dust – Slow Growth*), maar ook met het langzaam doordrenken van een textielwerk met een vloeistof waardoor het gedicht dat er in geweven is gecontamineerd wordt (*In a Place Yet Unknown*). Een verroeste stalen plaat die ze met een laser uitsnijdt roept een corrosie-effect op (*Steel to Rust – Resistance*). Ze bekijkt deze veranderingen in het licht van wat er zich afspeelt in onze samenleving die schijnbaar met ijzersterke waarden onderbouwd is, maar waarin (on)zichtbare mechanismen aanwezig zijn als corrosie, kristallisatie van ideologieën en het ontstaan van nieuwe structuren, allen tekens van leven.

Otobong Nkanga werd in 1974 geboren in Kano, Nigeria, en woont sinds negen jaar in Antwerpen. Recente solotentoonstellingen waren te zien in Nottingham Contemporary (2016), In Situ Gallery, Paris (2016), Berkeley Art Museum and Pacific Film Archive (2016), MHKA, Antwerpen (2015), Somerset House, Londen (2015), Portikus, Frankfurt (2015), Kadist Art Foundation Parijs (2015), en in de Performance Room van Tate Modern in Londen (2015). In 2016 werkte ze ook mee aan internationale projecten in Shanghai en Beirut (Landversation). Ze nam deel aan verschillende internationale groepstentoonstellingen, zoals de 13e Biënnale van Lyon (2015), de 31e São Paulo Biennial (2014), de 8ste Berlin Biennale (2014) en de Sharjah Biennial 11 (2013) en won de Yanghyun Prize 2015. In 2013-2014 was ze te gast bij het DAAD Berliner Künstlerprogramm – Artists-in-Berlin Program. In 2017 is nieuw werk te zien op Documenta 14 in Athene en Kassel.

Otobong Nkanga, *Steel to Rust - Meltdown* (detail), woven textile, 2016. Photography Wim van Dongen

www.otobongnkanga.com

Otobong Nkanga : Over corrosie en contaminatie

Tekst uit de bezoekersgids

Het werk van Otobong Nkanga is onophoudelijk *in progress*. Elementen uit vroegere expo's vult ze aan met nieuwe ideeën die op hun beurt weer een neerslag vinden in tekeningen, fotografie, installaties en performances. Van dit wervelende denkproces toont ze nu een snapshot in het Paleis voor Schone Kunsten, in de vorm van een sculptuur en drie textielwerken die mijmeringen verweven met wereldbeschouwingen.

“Voor de BelgianArtPrize toon ik bij BOZAR een geweven textiel dat langzaam maar zeker wordt aangetast door de vloeistof waarin het is gedrenkt”, zegt Otobong Nkanga. “Je ziet hoe de vloeistof een spoor trekt en de stof tergend traag contamineert.” Met dit kunstwerk borduurt ze verder op haar soloshow *The Encounter That Took a Part of Me* die van oktober 2016 tot januari 2017 te zien was bij Nottingham Contemporary. Daar verbeeldde mijn installaties ideeën die werden omgezet naar materie. Deze transformaties stopte ik in zeshoekige modules: hexagonale kasten die deden denken aan molecules of honingraten. Door hun modulaire structuur kon ik elementen toevoegen of weglaten naargelang de ruimte.”

“De eerste kast bevatte metaal en werd luchtledig gemaakt. Het materiaal stopte met corroderen en werd geconserveerd in de staat waarin het metaal zich bevond toen de kast werd afgesloten. Wat geldt in de werkelijkheid is ook van tel in de exporuimtes: we proberen alles zo goed mogelijk te conserveren maar materie, en dus kunst ook, is onderhevig aan verandering, tenzij je er de zuurstof uithaalt. De tweede kast toonde een hoop schroot, samen met een stuk vilt dat geïmpregneerd was met roest en H₂O dat in een circulaire beweging druppelde, het schroot beïnvloedde, verdampte en weer op het vilt viel, net als in een microkosmos. In de derde structuur zat klei die snel opdroogde en begon te craquelieren toen de kast werd afgesloten. Je zag goed hoe de consistentie in zijn nat-droge staat werd geconserveerd en in situ verstilde.”

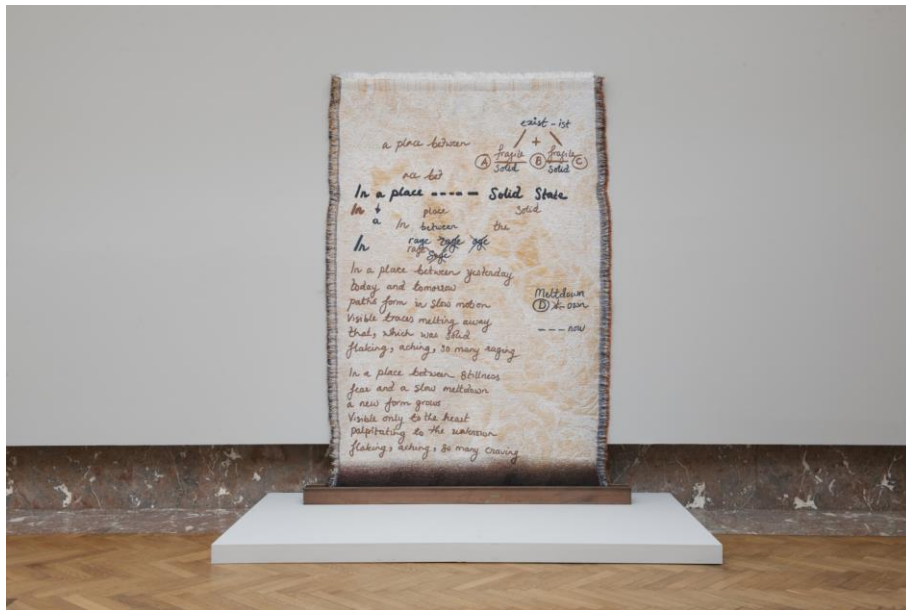
Verstilling, bezoedeling of bezieling?

“Ik vind het fascinerend om dit transformatieproces te bekijken in het licht van het verleden en de werkelijkheid. We denken dat onze samenleving is gebouwd op ijzersterke waarden, maar onder het oppervlak zijn de onzichtbare processen van corrosie, kristallisatie en het ontstaan van nieuwe structuren al lang ingezet. En maar goed ook, want het is een teken van leven. Sluit je een gemeenschap, een idee of een natuurlijk proces hermetisch af, dan vertraagt het, vervormt het of stopt het met corroderen bij gebrek aan O₂. Het stopt met ontwikkelen en sterft of versteend.” “Vandaag is het idee van grenzen sluiten en muren bouwen verbonden met een vrees voor contaminatie en verval. Maar nieuwe vormen creëren ook kansen, een samenleving blijft veranderen.”

Otobong Nkanga, *Steel to Rust - Slow Growth*, 2017, Installation view © Philippe De Gobert

“Het werk voor de BelgianArtPrize omvat experimenten met materie die sociale, ideologische en maatschappelijke transformaties onderzoeken. Samenlevingen en economieën worden vaak beschreven in termen van contaminatie, kristallisatie, stagnatie en groei, maar hoe vertalen ze zich in de ruimte waar we gebruik van maken en de materialen die we gebruiken? Hoe veranderen dingen? Vanaf wanneer zien we verschuivingen in een landschap? Op welke leeftijd beginnen we te denken in termen van uitwisseling of contaminatie, bezieling of corrosie? Hoewel tijden onzeker zijn en we niet altijd begrijpen en weten waarom bepaalde beslissingen worden genomen, blijven we zoeken naar onze plek in deze wereld, en naar de beste manier om te overleven. Het zijn deze vragen en mijmeringen die ik vastleg in het nieuwe werk voor de BelgianArtPrize 2017.”

Otobong Nkanga, *In a Place Yet Unknown*, 2017, Woven textile and metal © Philippe De Gobert

Maarten Vanden Eynde: The (r)evolutionary path of ‘world changing wonders’

Tekst uit de bezoekersgids

Hoe kijken we over pakweg duizend jaar terug op vandaag? Maarten Vanden Eynde graaft in zijn oeuvre naar de herkomst van toekomstige sporen. Voor de BelgianArtPrize toont hij werk uit ‘Triangular Trade’ in het Paleis voor Schone Kunsten en tekent hij een driehoek tussen de handel in katoen en uranium, het mercantiele verleden van België en het vermogen van elke mens om de geschiedenis te herschrijven.

“Materie staat aan de basis van mijn werk. Waar komt het vandaan? Welke invloed oefent het uit? Elke beschaving laat sporen na, en de materialen die onlosmakelijk zijn verbonden met onze hedendaagse samenleving zullen ooit worden opgedolven door de archeologen van de toekomst. Laag na laag bouwen we aan de toekomstige vertegenwoordiging van de huidige wereld binnen het ‘Antropoceen’, een geologisch tijdvak dat volgt op het Holoceen – van 11.700 jaar geleden tot nu – en waarin de aarde de gevolgen ondervindt van de menselijke activiteit. De materie van vandaag vormt een blauwdruk voor later, dat fascineert me enorm.”

“De voorbije tien jaar heb ik onderzoek gedaan naar de beginselen van de genetologie, de tegenhanger van de eschatologie of de ‘leer der laatste dingen’. Gek genoeg is de genetologie nooit erkend geweest, terwijl er in elke wetenschap wel een tak is die zich bezighoudt met de ‘leer der éérste dingen’. Hoewel ik in mijn recent werk focus op specifieke materialen, zoals plastic in *Plastic Reef* of katoen en uranium in ‘Triangular Trade’, gebruik ik genetologie nog steeds als onderliggende methodologie.”

“De wereld zoals we die nu kennen zal niet blijven bestaan. In plaats van scherp te stellen op dat intrieste feit, focus ik liever op wat daarna zal komen, wat er overblijft en met welke puzzelstukjes we geschiedenis zullen schrijven. Subjectief? Absoluut! En daardoor een heel bevrijdende manier van werken. Wat ik mooi vind aan de genetologie of postapocalyptische wetenschap is dat iedereen ter verantwoording wordt geroepen. Of je iets doet of niet doet, het heeft allemaal een impact op de uiteindelijke geschiedschrijving want zelfs het kleinste voorwerp kan worden teruggevonden en representatief zijn voor de wereld van vandaag. Ik wil daar iets mee doen, niet alleen als kunstenaar, maar ook als mens.”

Maarten Vanden Eynde in collaboration with Musasa, *Ils ont partagé le monde*, 2017, Detail of the installation view © Philippe De Gobert

Driehoekshandelen

“Voor de BelgianArtPrize in het Paleis voor Schone Kunsten toon ik drie kunstwerken die deel uitmaken van *Triangular Trade*, een langlopend onderzoeksproject dat specifiek scherpstelt op de invloed van de wereldwijde handel in

basisgrondstoffen, zoals katoen, goud, olie, hout, koper, rubber, uranium enzovoort. De invloed van die trans-Atlantische handel speelde in de 18e en 19^e eeuw een doorslaggevende rol voor de ontwikkeling van de huidige machtsverhoudingen in de wereld en voltrok zich in de meeste gevallen in een geografische driehoek tussen Afrika, Amerika en Europa.”

“*Triangular Trade* valt op zijn beurt weer onder de paraplu *Enough Room for Space*, een kunstenaarsorganisatie die ik samen met mijn vrouw Marjolijn Dijkman heb opgezet in 2005 om onderzoeksprojecten en residenties in te richten. We werken altijd met een andere groep kunstenaars,

wetenschappers, denkers,... die gaandeweg mee de richting bepalen waarin het project evolueert. Voor *Triangular Trade* heb ik twee jaar onderzoek gedaan. De presentatie bij BOZAR is het moment waarop het project wereldkundig gemaakt wordt en echt van start gaat.”

“Ik stel onder meer *Ils ont partagé le monde* voor, een serie van negen schilderijen die ik samen met de Congolese schilder Musasa heb gemaakt. Daarop staan de belangrijkste grondstoffen die aan de basis liggen van de wereld zoals we die kennen. Verschillende tekeningen en symbolen vormen per grondstof een visuele rebus, of een samenvatting van de oorsprong, het gebruik en de invloed van de verschillende materialen. De negen panelen in de vorm van een taartspie en cirkel verwijzen naar het rad van fortuin, het wiel van de vooruitgang en de verdeling van economische en natuurlijke rijkdommen.”

Een explosieve liaison

“Een ander werk heet *The Gadget*, de naam van de eerste atoombom die in alle geheim werd ontwikkeld in de jaren '40 tijdens het Manhattan Project. Het kunstwerk toont een 3D-versie van de allereerste atoombom, maar dan gekantklost. Er bestaat een significante link tussen katoen en uranium: het meeste uranium dat werd gebruikt om de eerste atoombommen te maken, kwam uit de Shinkolobwe-mijn in Katanga, Congo. Het werd verwerkt in de Zuidelijke Verenigde Staten en vervoerd door de Belgische zakenman Edgar Sengier, de directeur van de Union Minière in België. Katoen legde eenzelfde traject af: slaven uit het koninkrijk Kongo plantten en oogstten katoen in de Zuidelijke Verenigde Staten dat werd getransporteerd naar de grote weverijen en kantklosindustrie in België. In *The Gadget's* ragfijne wirwar van draden ligt een bevreemdende bijeenkomst verweven van een uiterst vrouwelijke bedrijvigheid, het kantklossen, en bijzonder mannelijk bezigheid: bommen maken.”

“De installatie *Around the World*, is een bobijn in de vorm van een raket en staat symbool voor de beduidende rol die katoen speelt op een globale schaal. De spoel is omwikkeld door 40.015 kilometer katoendraad, de gemiddelde omtrek van de aarde. Heel de ontwikkeling van de ruimtevaart kan daaraan worden opgehangen, want zonder de inkomsten van handel en commerce, geen ruimtevaart. Op een fragiele manier geeft het werk weer hoe groot de aarde is en hoeveel afstand er tussen een punt A en punt B kan liggen, maar het laat ook doorschemeren hoe fragiel we zijn als mensen. De grootsheid van het geheel hangt aan een katoenen draadje. Voor mij is het een poëtische manier om een begin- en eindpunt te creëren. Je knoopt ergens een draad vast en loopt de wereld rond, tot je weer bij het begin komt.”

Maarten Vanden Eynde (° 1977, Leuven, BE) werkt in Brussel (BE) en Saint-Mihiel (FR). De voorbije jaren stelde hij tentoon in 2050. *A Brief History of the Future* in Palazzo Reale, Milaan (2016) en in de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België, Brussel (2015), *Realités Filantes*, #4 op de Biennale van Lubumbashi (2015), *Beyond Earth Art* in het Johnson Museum of Art in Ithaca (2014), *The Deep of the Modern*, Manifesta9 in Genk (2012), *The Museum of Forgotten History*, M HKA, Antwerpen (2012) en *Dublin Contemporary* (2011). In 2005 richtte hij samen met Marjolijn Dijkman de organisatie *Enough Room for Space* op, een mobiel platform voor locatiegebonden projecten.

Maarten Vanden Eynde, *Around The World*, 2017. Installation view © Philippe De Gobert

Op 24 mei vindt een LUNÄ lezing plaats in Bozar in het kader van de BelgianArtPrize over de invloed van de katoenproductie en –handel op de vorming van natiestaten en andere globale machtsstructuren.
www.maartenvandeneynde.com - www.enoughroomforspace.org

PRAKTISCHE INFORMATIE

De tentoonstelling

BelgianArtPrize is nog tot 28 mei te bezoeken
BOZAR Paleis voor Schone Kunsten, Ravensteinstraat 23, 1000 Brussel
www.bozar.be – 02 507 82 00 – info@bozar.be
Er is een catalogus beschikbaar van de BelgianArtPrize 2017

*Coproductie: Paleis voor Schone Kunsten/BOZAR | vzw Jonge Belgische Schilderkunst/Jeune Peinture
Belge – Contemporary Art
Hoofdsponsor: ING België*

Winnaar BelgianArtPrize 2017

BelgianArtPrize (€ 25.000): Otobong Nkanga

Winnaar ING Public Prize 2017

ING Public Prize (€ 10.000): Maarten Vanden Eynde

Finalisten BelgianArtPrize 2017

Edith Dekyndt
Denicolai & Provoost
Otobong Nkanga
Maarten Vanden Eynde

Nationale jury (selectie van de vier finalisten)

Museumdirecteurs: **Denis Gielen** (directeur van het MAC's), **Dirk Snauwaert** (artistiek directeur van WIELS), **Phillip Van den Bossche** (directeur van Mu.ZEE), **Philippe Van Cauteren** (artistiek directeur van het S.M.A.K.).

Kunstverzamelaars: **Gaël van Lierde-Diercxsens** (kunstverzamelaar, curator en kunstadviser), **Frédéric de Goldschmidt** (kunstverzamelaar en -mecenas), **Tanguy Van Quickenborne** (ondernemer en kunstverzamelaar).

Internationale jury (selectie van de winnaar)

Professionele experts uit de kunstsector : **Beatrix Ruf** (directrice van het Stedelijk Museum Amsterdam en curator), **Hans Ulrich Obrist** (artistiek directeur van de Serpentine Galleries in Londen en curator), **Dieter Roelstraete** (cocurator van Documenta 14).

Kunstverzamelaars: **Mimi Dusselier** (kunstverzamelaar die meer dan 30 jaar begaan is met de beeldende kunsten), **Estelle Francès Lasserre** (kunsthistorica en cultureel manager, oprichter en directrice van de Fondation d'Entreprise Francès).

De internationale jury wordt voorgezeten door **Sophie Lauwers** (Head of Exhibitions BOZAR) en **Roland Gillion Crowet** (voorzitter van de vzw De Jonge Belgische Schilderkunst).

Tentoongestelde werken BelgianArtPrize 2017

Edith Dekyndt

They Shoot Horses (Part. 1), 2017
Installation / Installatie
Velvet, steel nails, videoscreen

Maarten Vanden Eynde

- *Ils ont partagé le monde, 2017*
Oil and acrylic paint on hardboard
- *The Gadget, 2017*

Cotton thread, wooden bobbins, plexiglas cylinder, aluminum frame
- *Around The World*, 2017
40.015 km cotton thread, A320 Jet engine, metal

Denicolai & Provoost

EYELINER, 2017

Lent objects; guide / catalogue in free distribution, print

Otobong Nkanga

- *In a Place yet unknown*, 2017

Woven textile and metal

- *Steel to Rust - Meltdown*, 2016

Woven textile

- *Steel to Rust – Slow growth*, 2017

Woven textile

- *Steel to Rust – Resistance*, 2017

Laser cut steel, rust and wax

Contact

Carole Schuermans

Director asbl La Jeune Peinture Belge - Contemporary Art - De Jonge Belgische Schilderkunst vzw

M: cschuermans@belgianartprize.be

Leen Daems

Press Officer BOZAR

M leen.daems@bozar.be

Main Sponsor:

Sponsors:

Linklaters

